

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-81/2014-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Ivica Kujundžića, predsjednika vijeća, Eveline Čolović Tomić i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te sudske savjetnice Marine Zagorec zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja O. B. iz S., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, klasa: UP/II-008-07/14-01/100, urbroj: 401-01/02-14-07 od 14. srpnja 2014., radi prava na pristup informacijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 9. listopada 2014.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-008-02/14-01/01, urbroj: 376-04/AŠP-14-1(DM) od 20. siječnja 2014., a kojim rješenjem je odbačen zahtjev tužitelja za pristup informaciji temeljem članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, zbog toga što tijelo javne vlasti ne posjeduje te nema saznanja gdje se zatražena informacija i to email adresa za primanje podnesaka u elektroničke isprave u smislu odredbi članka 77. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku putem elektroničke komunikacije propisane odredbama članka 75. Zakona o općem upravnom postupku.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj navodi da podnosi istu radi utvrđivanja nezakonitog postupanja i radi utvrđenja ništetnosti, odnosno poništenja citiranog rješenja od 14. srpnja 2014. Navodi da je dana 27. siječnja 2014. uputio e-mailom sukladno članku 25. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama zahtjev, a da je dana 26. srpnja 2014., 180 dana nakon zaprimanja žalbe oznake PPI02/14 tuženiku dostavljeno rješenje, klasa: UP/II-008-07/14-01/100, urbroj: 401-01/02-14-07 od 14. srpnja 2014. Navodi da je u članku 25. stavak 3. citiranog Zakona, propisano da je tuženik dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti tužitelju najkasnije u roku od 30 dana od dana predaje uredne žalbe, a što ovdje nije slučaj. Ustavni sud Republike Hrvatske je u odluci i rješenju broj U-3A-4885/205 od 20. lipnja 2007. istaknuo da se upravni postupci moraju okončati unutar zakonskih rokova, to može bitna opravdanja tužitelja nisu odlučne činjenice poglavito jer se radi o trivijalnim okolnostima, da li tijelo javne vlasti HAKOM ima ili nema službeni e-mail tijela javne vlasti što nije potrebno šest mjeseci. Nadalje, ističe da je u članku 8. stavak 1. Direktive

2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu propisano da je Republika Hrvatska dužna osigurati i elektronički način komunikacije s građanima. U članku 75. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da tijela javne vlasti, stranke te druge osobe koje sudjeluju u postupku mogu komunicirati i u elektroničkom obliku. Ukoliko tijelo javne vlasti posjeduje tehničke mogućnosti za elektroničku komunikaciju s građanima isto ne može odbiti komunicirati s građanima elektroničkim putem. Iz sadržaja pobijanog akta sasvim je jasno da prvostupanjsko tijelo javne vlasti HAKOM posjeduje tehničke mogućnosti za elektroničku komunikaciju. Navodi da je u svom zahtjevu za pristup informacijama zatražio od prvostupanjskog tijela javne vlasti HAKOM-a da mu se dostavi e-mail adresa za zaprimanje podnesaka u obliku elektroničke isprave u smislu odredbe članka 71. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku. Posebno ističe da je od prvostupanjskog tijela HAKOM-a tražio službeni e-mail tijela javne vlasti. Prvostupanjsko tijelo javne vlasti tvrdi da ne posjeduje službeni e-mail tijela javne vlasti što je tuženik ocijenio istinitim. Međutim, tuženik je u posjedu zatražene informacije i da stvar bude smješnija rečenu mu je informaciju dostavilo samo prvostupanjsko tijelo javne vlasti, naime, tužitelj je u međuvremenu od tuženika zatražio da mu dostavi informaciju koji je službeni e-mail tijela javne vlasti i prvostupanjskog tijela javne vlasti HAKOM-a i dobio ju je. Stoga očito da je tuženik pogrešno utvrdio činjenično stanje zbog čega je pobijani akt nezakonit jer je jedna jedina odlučna činjenica da li ima ili nema službenog e-maila tijela javne vlasti i prvostupanjskog tijela javne vlasti, tj. HAKOM-a.

Predlaže Sudu da tužbu usvoji te utvrdi nezakonito postupanje tuženika jer u zakonskom roku nije donio rješenje o žalbi, te oglasi ništetnim, podredno poništi pobijano rješenje, te se nalaže tuženiku da u roku od 15 dana od dana podnošenja presude pokrene inspekcijски nadzor nad prvostupanjским tijelom javne vlasti HAKOM-a jer isto nije na svojim službenim Internetskim stranicama objavilo službeni e-mail tijela javne vlasti iako ju posjeduje i iako je rečenu informaciju dužno objaviti.

U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te dodaje da je rješavajući žalbu utvrđeno da Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije posjeduje e-mailove na elektroničku komunikaciju na koju osobe mogu uputiti upute, zahtjeve i druge podneske (primjerice, www...ili www...) koji je prvostupanjsko tijelo navelo u izvješću o provedbi Zakona o pravu na pristup informacijama za 2013. godinu, ali da nema e-mailove za primanje elektroničke isprave u smislu članka 71. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.). Slijedom navedenog, tuženik ostaje kod osporenog rješenja te predlaže da se tužitelj odbije s tužbom i tužbenim zahtjevom.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjajući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, Sud nalazi da time što je tuženik odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije od 20. siječnja 2014. godine nije povrijedio zakon na štetu tužitelja. Pri tome Sud prihvaća razloge koje je za svoju odluku tuženik dao u obrazloženju osporenog rješenja i odgovora na tužbu, jer su isti utemeljeni na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Prema odredbi članka 5. stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) propisano je da pravo na pristup informacijama obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom.

Prema odredbi članka 23. stavak 4. citiranog Zakona, propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužitelj

zatražio dostavu e-mail adrese za zaprimanje podnesaka u obliku elektroničke isprave u smislu odredbi članka 71. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku putem elektroničke komunikacije propisane odredbom članka 75. Zakona o općem upravnom postupku.

Odredbom članka 71. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku, propisano je da se podnesci javnopravnom tijelu mogu predati neposredno u pisanom obliku, poslati poštom, dostaviti u elektroničke isprave izrađene sukladno zakonu ili usmeno izjaviti na zapisnik.

Člankom 75. citiranog Zakona, propisana je mogućnost elektroničke komunikacije javnopravnih tijela i stranke te drugih osoba koje sudjeluju u postupku. Uredba o uredskom poslovanju (Narodne novine, broj 7/09.) u članku 13. stavku 2. propisuje da se pismena mogu dostaviti i elektroničkim putem. Pismena dostavljena u elektroničkom obliku s elektroničkim potpisom smatraju se vlastoručno potpisanim sukladno posebnim propisima o elektroničkoj ispravi. Elektroničkim putem dostavljeno pismo smatra se podnijetim tijelu u trenutku kada je zabilježeno na poslužitelju za zaprimanje takvih poruka, a službenik koji je primio pismo elektroničkim putem bez odgode će pošiljatelju potvrditi primitak pismena.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da tijelo javne vlasti HAKOM komunicira s korisnicima elektroničkim putem, ali ne u smislu članka 71. stavak 3. i članka 75. Zakona o općem upravnom postupku, budući da je, kako je već gore navedeno propisana mogućnost elektroničke komunikacije javnih tijela i stranaka te drugih osoba, a što ne znači obvezu tih tijela za takav način komuniciranja.

Iz podataka spisa nadalje proizlazi da korisnici HAKOM-a kao javnog tijela mogu elektroničkim putem predati zahtjev za pristup informacijama, te HAKOM dostavlja i odgovor elektroničkim putem.

Prigovor, odnosno zahtjev tužitelja za oglašavanje ništetnim osporenog rješenja, odnosno poništenje istog u cijelosti je neosnovan jer za isto nisu ispunjene zakonske pretpostavke.

Kako ni ostali prigovori iz tužbe nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari, to Sud nije našao osnove da osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeni nezakonitim.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 9. listopada 2014.

Predsjednik vijeća
mr.sc. Ivica Kujundžić, v.r.